

vidt den af arbejdsgiveren foreslåede ordning skønnes lige så gunstig for arbejderne som lovens bestemmelser. Det foreslås i § 34, at de nærmere regler om spise- og hvilepausers beliggenhed fastsættes af arbejds- og socialministeren.

Til § 48.

Bestemmelsen svarer til § 5 i loven af 18. april 1925.

Afsnit VI.

Dette afsnit indeholder bestemmelserne om, hvorledes der skal føres tilsyn med lovens overholdelse.

Tilsynet med den nugældende arbejderbeskyttelseslovgivning føres i første række af *arbejds- og fabriktilsynet*. Ved siden af dette findes der imidlertid det *kommunale maskintilsyn*, der fører tilsyn med samtlige landbrugsbedrifter, kornmøller og foderstofforretninger (med visse enkelte undtagelser) og med sådanne bedrifter udenfor landbruget, hvis anlæg af den pågældende fabriksinspektør skønnes at frembyde ringe fare. *Politiet* fører tilsynet med overholdelsen af bestemmelserne i loven af 18. april 1925 om børns og unge menneskers arbejde, for så vidt angår de af denne lov omfattede virksomheder, der ikke står under tilsyn af arbejds- og fabriktilsynet. Endelig deltager *embedslægerne* i tilsynet med overholdelsen af de sundhedsmæssige foranstaltninger efter fabrikløven, jfr. denne lovs § 32, sidste stykke, og *sundhedskommissionerne* eller embedslægerne fører tilsyn med overholdelsen af de i kommunale sundhedsvedtægter indeholdte bestemmelser, der har til formål at udfylde bageri-regulativets forskrifter, og med regulativets bestemmelser om forbud mod i bagerier og konditorier at beskæftige personer, der lider af visse smitsomme sygdomme.

Ved afgørelsen af, hvorledes man skal organisere tilsynet med overholdelsen af den nye, almindelige arbejderbeskyttelseslovs bestemmelser, må man have for øje, *dels* at tilsynet må føres af et særligt tilsynsorgan, der alene er beskæftiget hermed, *dels* at hele tilsynet med lovens overholdelse så vidt muligt samles hos dette organ.

Disse betragtninger fører til at koncentrere hele tilsynet i det efter den nugældende arbejderbeskyttelseslovgivning allerede bestående særlige tilsyn, arbejds- og fabriktilsynet, og at udbygge dette på en sådan måde, at det kan svare til den både kvantitativt og kvalitativt betydelig udvidede opgave, som den nye lov vil stille

det overfor. I lovforslaget er dette skridt imidlertid ikke taget fuldtud, idet det ikke vil være muligt straks at opnå en sådan udbygning af arbejds- og fabriktilsynet, at dette ville blive i stand til alene at føre et effektivt tilsyn med lovens overholdelse.

Ud fra disse betragtninger foreslås det at bibeholde *det kommunale maskintilsyn*. Der kan vel rettes den indvending imod det kommunale maskintilsyn, der indførtes ved §§ 11 og 15 i lov af 12. april 1889 om foranstaltninger til forebyggelse af ulykkestilfælde ved brug af maskiner m. v., at det ikke er tilstrækkeligt effektivt, fordi synsmændene ofte som valgt blandt sognets næringsdrivende håndværkere ikke vil stå tilstrækkeligt uafhængige i forhold til de landbrugere, hvis maskineri de skal føre tilsyn med. Hertil kommer, at det begrænsede område, som tilsynskredsene har, medfører, at maskinsynsmændene ikke vil kunne opnå tilstrækkelig erfaring, og at derfor den pligt til at vejlede synsmændene, som fabrikløvens § 35, stk. 9, lægger på fabriksinspektørerne, ikke giver tilstrækkelige resultater.

Det sagkyndige udvalg var ved lovforslagets udarbejdelse af den opfattelse, at det kommunale maskintilsyn er behæftet med sådanne mangler, at meget ville tale for ved denne lejlighed at søge det afskaffet. Direktøren for arbejds- og fabriktilsynet har imidlertid udtalt sine store betænkeligheder ved, at fabriktilsynet samtidig med, at dets nuværende område udvides meget betydeligt gennem inddragelse under tilsyn af store områder, der nu ikke er noget særligt tilsyn undergivet, tillige skulle overtage tilsynet med hele det område, der nu henhører under det kommunale maskintilsyn. Tilsammen ville det blive en så omfattende udvidelse af tilsynets område, at man må være i tvivl om, hvorvidt det ville være muligt at tilvejebringe en hertil svarende udvidelse af tilsynets administrative rammer. Under hensyn til det anførte er det derfor foreslået, at det kommunale maskintilsyn opretholdes, men der er dog foreslået forskellige ændringer i de nuværende bestemmelser, som skulle kunne bidrage til at forøge dette tilsyns effektivitet. Der henvises herom til de senere bemærkninger.

Med hensyn til den rolle, som er tiltænkt henholdsvis *politiet* og *embedslægerne* i tilsynet med den almindelige arbejderbeskyttelseslovgivning, henvises til de senere bemærkninger herom.

I øvrigt skal der til de enkelte paragrafer i dette afsnit gøres følgende bemærkninger: